

kevés szót szólna. Kossuth halott: a magyar demokrácia mikor volt és mikor lesz ?

A zsidóüldözés és agyonvert zsidók nem jelentik még a világ végét, de a szerte terjedő és sarjadó zsidótörvények a politikai antiszemitizmus végleges elméleti csődjét jelentik. Az antiszemitizmus van, de a zsidóüldözést csinálják irányítják, parancsolják. Amikor a hatalom sasvárát a néphullámok előtérrel fenyegetik, akkor idézik elő mindig életképes hamvaiból. Az antiszemitizmus ürügy, ballaszt, kárpótlás, vigaszdíj — nezesemfogdmegjól, vakuljmagyar, ne láss tót. Az antiszemitizmus politikai síkon luftballon gázzal és vérrel teli, igaz, de a lényegen, az ürügyn és a csődön most már mi sem változtat.

Zsidók még sokan el fognak pusztulni ebben a zsidótörvényes világban. Valójában azonban a zsidótörvény a ma sokat emlegetett keresztényi eszmékre felépített világrend megcsúfolása és nagy válsága.

Fekete Béla

.....

Korszerű szemelvények a régi magyar költészetből

„ . . . *Nemcsak nyilvánvaló
Keresztyén vérszopó
Pogány megrontja fiad:
De még hajas-szomszíd*
Mardosó kutyaként
Rád készíti agyarád,
Hogy téged megmarjon,
Javaiddal bírjon,
Elnyerhesse hazádat! . . .*

Cantio militaris-ból 1666. (Petkó Zsigmondtól)

„ . . . *Csak azt nézd pajtás, hogy labancz hol van?
Csak azt vágd pajtás nagy búsultodban.
Mert a pogány kiöl mindent édes hazánkban,
Vágd tehát még az magyart is társaságában! . . .“*

(Kurucz tábori dalból, 1672.)

„ . . . *Rajtunk tenger — a fegyver:
Mert a német köztünk hever,
* igen ver;
Mutogatja magát, mintegy
Kényes gavallér,
Nemzetünket kínzó pallér,
Nem szán mint hóhér;
Akit ér:
Addig vér,
Miglen neki mindent nem ígér.*

*) a német.

Látod melly kövér,
Bőrében sem fér, —
Mégis csak mind többet kér!
Alig vagyon országunkban
Miatta kenyér . . .“

(Kurucz nóta, 1708)

„ . . . Óh szegény kuruczság, mit gondolsz magadban?
Azt tudod: jól nyugszol te nemes ágyadban,
Avagy vígan táncolsz szabad cüriádban,
Sípoltatod magad kárpitos házádban.

Ne hidd: mert igen megréfal az reménség . . .
Más nótát fúj neked idegen nemzetség; —
Nézd el csak, mind regnál rajtad az németység.
Már az te országod, életed is kétség . . .“

(Óh szegény kuruczság . . . 1697)

„ . . . Ha ellene támadsz: neved csak rebellis;
Ellened feltámad házádban nyolcszor is,
Szabadságod ellen kikerget tízszer is,
Egy órában téged fenyeget húszszor is.

Ha kvártélyul kimegy: semmidet sem hagyja
Minden javaidat magának akarja,
Idegen országra szekerekkel hordja —
Házad elpusztuljon: szintén azt akarja . . .

(ugyanott)

„ . . . Németnek, magyarok, soha ne higgyetek,
Csak jól forgódjatok, csak emberkedjétek . . .“ (1708)

„ . . . Nézd, a német lakó földünket már mivé tette.
Asszonyinkat, leányainkat megszeplősítette.
„Német már a vezéretek,
Jaj, be szánlak benneteket . . .
Isten veletek.“ . . .

(Bujdosó kesergője. 1711.)

Helyzetkép

A HÍD 1937. júniusi számában röviden vázoltam a jugoszláviai munkásság helyzetét; ezévi októberi számunkban, amennyire az lehetséges volt, bemutattam Vojvodina fejlődését az utolsó húsz éven át; szeptemberi számunkban az aratási ankét szomorú eredményének tükrében kényszerű rövidséggel összegeztem a földmunkásság állapotát. Ez a cikk pedig a vojvodinai ipari, gyári munkások és magánalkalmazottak helyzetével foglalkozik. Adataimat a Munkásbiztosító, a Munkásbörze, és az Állami Statisztikai Hivatal kimutatásai alapján állítottam össze.

I. Vojvodinában körülbelül 350 ezer földmunkás és szegényparaszt, 120 ezer ipari és gyári munkás és 60 ezer munkanélküli van: összesen 530 ezer dolgozó. Ez azt jelenti, hogy a lakosság majd háromnegyedének főjövedelmi forrását a bérmunka képezi. Kétségtelen, hogy az össz-